

[Alfred Jensen.]

Det er netop disse mange eksempler, der gør, at vi og andre fremsætter ønsket om, at der gøres mere for at skabe kulturinstitutioner og bedre muligheder for ungdommens udnyttelse af fritiden, end vi har i øjeblikket.

Jeg har gennemgået de bemærkninger, der har været fremsat om vort forslag. Jeg har taget dem i den orden, hvori de er fremkommet. Til slut vil jeg gerne sige, at naturligvis har vi ikke med dette forslag ønsket eller sigtet efter at komme med en færdig skitse for regeringen til et lovforslag. Det, vi har ønsket at fastslå, er, at der findes et problem for ungdommen, at der findes materiale angående ungdommens forhold, at der findes forslag, og at det nu er på tide, at rigsdagen vedtager, at vi skal til at gennemføre de forslag, som ungdomskommissionen har udarbejdet.

Nu må vi lide den tort, ungdommen og jeg og mit parti, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som er med i ungdomskommissionen, mener, at det tjener ungdommens interesser bedre at afvise en debat om en vedtagelse af forslaget, end det gør at gå ind herfor. Jeg tror, ungdommen vil vide at vurdere denne stillingtagen efter fortjeneste. Jeg er overbevist om, at selvom man afviser disse vore forslag nu, og det har jeg forstået, at man vil gøre, kan man ikke afvise problemerne, og man vil blive nødt til at behandle problemerne. Den dag, et eller flere af de andre partier bliver klar til at lægge forslag frem i denne retning, kan de regne med vor tilslutning og medvirken til gennemførelse af deres forslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til den ærede ordfører for forslagsstillerne. Jeg kan henvise til de ord, jeg har sagt om de forskellige områder, der her er nævnt. Jeg har forsøgt at påvise, at der for de fire punkters vedkommende er overvejelser i gang og arbejde i gang, eller at afgørelserne må henlægges til andre organer.

Hvad spørgsmålet om bosætningslån angår, må jeg erkende, at jeg har fulgt det gode råd, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav det høje ting, idet jeg nemlig har skelet til politiske muligheder. Her har jeg en vis erfaring at kunne bygge på igen de to foregående år, og derfor er min stillingtagen altså den, jeg har udtrykt. Derfor har jeg ikke flere bemærkninger at gøre til forslagsstillerne. Jeg ønsker ikke

at optage nogen stor debat om det med det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg mener, det er ganske nytteløst.

Jeg vil imidlertid gerne gøre et par enkelte bemærkninger til det, der er fremført af den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Per Hækkerup. Jeg er blevet spurgt om et par enkelte ting. Først erhvervsvejledningen. Erhvervsvejledningen er til forsøg ude ved amtsarbejdsanvisningskontorerne. Såvidt jeg erindrer, foregår disse forsøg ved 8 af de 30 kontorer, og når sagen ligger klar for ministeriet, vil den blive taget op til endelig udformning. Resultatet vil antagelig blive, at der her er et område, som i allerhøjeste grad kræver en dybtgående undersøgelse og måske også en lovgivning.

Jeg vil føje til, at jeg for få dage siden var til samråd i finansudvalget, hvor det meget indtrængende blev pålagt mig at søge at begrænse amtsarbejdsanvisningskontorerne arbejde og personale. Det høje ting vil vide, at erhvervsvejledningen skal knyttes til amtsarbejdsanvisningskontorerne, og det vil altså sige, at vi så må udvide staben af tjenestemænd med mellem 30 og 60. Dette skridt kan man selvfølgelig først tage, når man har virkelig grund under fødderne. Mit svar til det ærede medlem bliver altså, at spørgsmålet er til overvejelse og til praktisk undersøgelse ude ved anvisningskontorerne, og det er mit håb, at undersøgelsen vil kunne give grundlag for en videre behandling af det spørgsmål inden altfor længe.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem stillede mig, drejede sig om et kontor for vejledning af tilflyttere her i København. Personlig har jeg ikke noget med dette spørgsmål at gøre. Det er ikke et spørgsmål, der henhører under socialministeriet, men under indenrigsministeriet. Spørgsmålet har været rejst i Københavns kommune, og der har for et år eller mere siden været ført forhandlinger med repræsentanter for Københavns kommune, socialministeriet og finansministeriet. Disse forhandlinger er endt uden resultat, så derfor har jeg først nu fået kendskab til disse ting, men jeg skal gerne på den foranledning, der foreligger her, tage spørgsmålet op til nøje undersøgelse og give det ærede medlem en mere dybtgående udredning af selve problemet.

Jeg vil dernæst gøre et par bemærkninger i anledning af det, det ærede medlem sagde til mig om min stilling til ungdomskommissionens arbejde. Jeg vil gerne straks slå fast, at det ærede medlem bedømmer min